

Я УТВЕРЖДАЮСЬ

Павло Тичина

Вірш

Рік написання — 1943

ДИВИТИСЬ
відео

**Павло
Тичина**
(1981-1967)

Я УТВЕРЖДАЮСЬ

Вершина творчості Павла Тичини періоду Другої світової війни (1943 р.)

Гучна заява на весь світ про безсмертя українського народу, української нації

ІДЕЯ

Утвердження незламності, непереможності українського народу, який живе і буде жити, бо сила його - в Правді

МОТИВ

Упевненість не тільки в перемозі над фашистами, а й у тому, що рідна Україна, здолавши всі негаразди, житиме щасливо та вільно

"П. Тичина дійсно заслужив право бути речником Правди народу. Поетове "я" тут невіддільне від образу народу"

Академік
О. Білецький

АКТУАЛЬНІСТЬ ТВОРУ

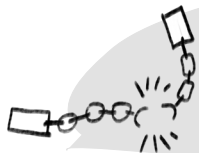
"Із ран - нове життя заколоситься,
Що з нього світ весь буде подивлять!"

Віра, що народ здолає ворога і підніме зранену країну

"Ще буде: неба чистої блакиті..."

Переможемо! Буде мирне небо для звершень народу!

"Щоб жить - ні в кого права не питаюсь,
Щоб жить - я всі кайдани розірву..."

Патріотичний пафос вірша у праві народу на існування, на незалежність. Тому, мабуть, і стали афоризмом слова з вірша

"Яка біда мене, яка чума косила! -
а сила знову розцвіла"

Ні лихоліття, ні найжорстокіші випробування не змогли зламати наш народ і не ламають

"Правди сила"

Нескорений народ і загальнолюдські інтереси

"Я стверджуюсь,
я утверждаюсь, бо я живу!"

У цій війні ми вийдемо переможцями, бо сила наша у правді

"Я єсть народ..."

Ліричний герой вірша - народ. «Я» - це українець, і тому так актуально звучать ці слова сьогодні

У 1937 році в урочищі Сандармох у Карелії відбувся наймасовіший розстріл української інтелігенції

Я єсть народ, якого Правди сила ніким звойована ще не була.
Яка біда мене, яка чума косила! - а сила знову розцвіла.
Щоб жить - ні в кого права не питаюсь.
Щоб жить - я всі кайдани розірву.
Я стверджуюсь, я утверждаюсь, бо я живу.

Московіє! Мене ти пожирала,

як вішала моїх дочок, синів і як залізо, хліб та вугіль крала...

О, як твій дух осатанів!
Ти думала - тобою весь з'їдаюсь? - та, подавившись, падаєш в траву...
Я стверджуюсь, я утверждаюсь, бо я живу.

Я єсть народ, якого Правди сила ніким звойована ще не була.
Яка біда мене, яка чума косила! - а сила знову розцвіла.

Сини мої, незламні українці, я буду вас за подвиг прославлять, - ідіть батькам на допомогу й жінці, дітей з ярма спішіте визволять!
На українських нивах, на московських, на білоруських - я прошу, молю! - вбивайте ворогів, злодюг злодійських, вбивайте без жалю!

Нехай ще в ранах я - я не стиданюсь, гляджу їх, мов пшеницю ярову.
Я стверджуюсь, я утверждаюсь, бо я живу.

Повстань! І з ран - нове життя заколоситься, що з нього світ весь буде подивлять, яка земля! яке зерно! росиця! - Ну як же не сіяць? Як відсіч ворогу не дать!

І я сіяю, крильми розгортаюсь, своїх орлів скликаю, кличу, зву...
Я стверджуюсь, я утверждаюсь, бо я живу.

Ще буде: неба чистої блакиті, добробут в нас підніметься, як ртуть, заблискотять косарки в житі, заводи загудуть...

І я життям багатим розсвітаюсь, пущу над сонцем хмарку, як брову...
Я стверджуюсь, я утверждаюсь, бо я живу.

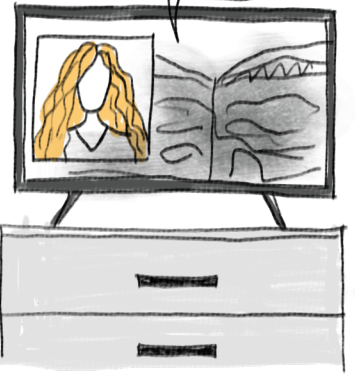
Я єсть народ, якого Правди сила ніким звойована ще не була.
Яка біда мене, яка чума косила! - а сила знову розцвіла.

Комунофашистська гидь, тремти! Я розвертаюсь!

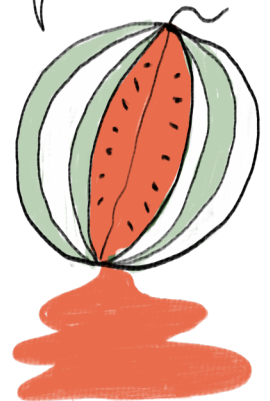
Тобі ж кладу я дошку гробову.
Я стверджуюсь, я утверждаюсь, бо я живу.

Яка біда мене, яка чума косила! - а сила знову розцвіла.

Українська письменниця Вікторія Амеліна померла від поранень після російського удару по Краматорську. Раніше вона знайшла щоденник убитого росіянами письменника Володимира Вакулєнка (м. Ізюм)

В окупованому росіянами Криму продають украдені з Херсонщини фрукти та овочі...

"Ми не обирали війну. Але ми прийняли біг. І сам Бог на нашому боці. Нам вистачить сил здолати ворога!"
(Генерал В. Залужний)

Збройні Сили України крок за кроком звільняють окуповані ворогом міста і села

Закон "Про п'ять колосків" - народна назва репресивного радянського закону часів Голодомору. Закон передбачав судові репресії та розстріли з конфіскацією за "розкрад колгоспного майна"

"Кривка" - військово-оборонна й господарська споруда Української повстанської армії, розташована під землею

ДЛЯ НОТАТОК

Радянська влада
цензурувала цей вірш. Тут
ви можете прочитати
цензуровану версію

